

ದೇಹದಲ್ಲಿನ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾಗಳೂ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದ್ದಾಗ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳ ಬಳಕೆ ಅಗತ್ಯ ಎನಿಸಿದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾದ ರಾಸಾಯನಿಕ ಬಳಕೆ ಹಾನಿಕಾರಕ. ಇದನ್ನು ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕವಾಗಿ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲೂ ನೋಡಬಹುದು. ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾ ಇರುವಂತೆ, ಒಂದು ಮುಷ್ಟಿ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜೀವಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಮಣ್ಣು ಅಗದು ಉಳುಮೆ ಮಾಡಿದಾಗ ತುಂಡಾಗಿ ಹೋದರೂ ಹೊಸತಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಎರೆಹುಳುವಿನ ಸೃಷ್ಟಿಯಿದೆ. ಕಳೆನಾಶಕ ಹೊಡೆದಾಗ ಎರೆಹುಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಹಾಯಕ ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾಗಳೂ ಸತ್ತು, ಸಹಜ ಉಳುಮೆ ಮಾಡುವ ಜೀವಿಗಳು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಭೂಮಿ ಬರಡಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಫಸಲು ನೀಡುವ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾನಿಯಾಗದೇ ಹೋದರೂ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ವಿಷದ ಪ್ರಭಾವ ಅವುಗಳ ಮೇಲೂ ತೋರುತ್ತದೆ.

ತಲೆಯನ್ನು 'ಕ್ಲೀನ್ ಅಂಡ್ ಕ್ಲಿಯರ್' ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎನ್ನಲಾದ ಶಾಂಪೂಗಳೆಂಬ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಗೂ ತೇವಾಂಶ ಕಿತ್ತೆಸೆದು ಕಂಡೀಷನರ್ ಎಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ರಾಸಾಯನಿಕದ ಕವಚ ತೊಡಿಸಿದರೂ, ತೊಳೆದ ಮೂರೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಬುರುಡೆಯ ಚರ್ಮ ಒಣಗಿ ಉದುರಿ ಬಿದ್ದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಸತ್ಯ ಅರಿಯಬೇಕಿದೆ. ಹೀಗೆ ಕ್ಲೀನ್ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ನಾವು ಬಳಸುವ ಎಲ್ಲಾ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲಾರದ ಕೊಳಕಿನಂತೆ ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಅನೇಕ ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಇದಿಷ್ಟು ನಮ್ಮ 'ಕ್ಲೀನ್ ಅಂಡ್ ಕ್ಲಿಯರ್'ನ ಕಥೆಯಾದರೆ, 'ಕ್ಲೀನ್ ಅಂಡ್ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್' ಇದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಮಟ್ಟದ್ದು. ಮಣ್ಣಿನ ಮಹತ್ವ ಒಮ್ಮೆ ಗಮನಿಸಿ. ಎಂತಹದೇ ಕೊಳೆತು ನಾರುವ ವಸ್ತು ಇರಲಿ, ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ ಮಲಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆಯೇ ಇರಲಿ, ಅದನ್ನು ಕೂಡ

ನೆಲಕ್ಕೆ ನೀರು ಬಸಿಯದಂತೆ ತಡೆಯುವ ಸಿಮೆಂಟ್ ಮೋರಿ

ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಾಸನೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನಾಗಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಮಣ್ಣಿಗೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ತಿಪ್ಪೆಗುಂಡಿಯನ್ನೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಗಾಯಗಳಿಗೂ ನುಣುಪು ಮಣ್ಣನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ನಾವು ವಾಸಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಇದನ್ನು ಯೋಚಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತೆ ಮಣ್ಣನ್ನು ನಾವು ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸಿರುವುದು ಹೌದಾದರೂ, ಅನೇಕ ಮಹತ್ವದ ಗುಣ ಇರುವ ಮಣ್ಣನ್ನು ನಾವು ಗಲೀಜು ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥಹೀನ ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ.

ಹಿಂದೆ ಗೋಧೂಳಿ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಗೋಧೂಳಿ ಅಂದರೆ, ಸಂಜೆ ದನಕರುಗಳು ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗೆ

ಮರಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಎದ್ದ ದೂಳು ಎಂದರ್ಥ. ಆ ದೂಳು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರದ್ದು. ಈಗ ನಾವು ಮಣ್ಣು ಮುಟ್ಟಲೂ ಮಾರು ದೂರ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಮಳೆ ಸುರಿದರೂ ನೀರು ಇಂಗಿ ಹೋಗಲು ರಸ್ತೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಚರಂಡಿಗಳಿದ್ದವು. ಚಪ್ಪಡಿ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಬದಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಚರಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಭಾಗ ಮಣ್ಣಿಗೆ ತೆರೆದಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ ಬಂದ ನೀರು ಈ ಚರಂಡಿಗಳ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಇಂಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಲೀನ್ ಅಂಡ್ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಬಂದ ನಂತರ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಹಾಗಿರಲಿ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಮಳೆ ನೀರು ಹರಿಯುವ ಚರಂಡಿಗಳನ್ನು ಸಿಮೆಂಟ್‌ನಿಂದಲೇ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಸಿಮೆಂಟ್ ರಸ್ತೆ ಹಾಗೂ ಸಿಮೆಂಟ್ ಚರಂಡಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರುವ ಮಳೆ ನೀರಿಗೆ ಇಂಗಿ ಹೋಗುವ ಜಾಗಗಳೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಕಾಲುವೆ ಒತ್ತುವರಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್‌ಮಯವಾದ ನಗರಗಳು, ಮಳೆ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಇದ್ದ ಮರಗಳ ಸುತ್ತಲೂ ಸಾರ್ಟ್ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಮರಗಳ ಬೇರುಗಳು ಉಸಿರಾಡಲು ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲದೇ ಸತ್ತುಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಸಿರು ನ್ಯಾಯಮಂಡಳಿಯ (ಎನ್.ಜಿ.ಟಿ) ನಿಯಮಗಳಿದ್ದರೂ ಅವು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಲನೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಎನ್.ಜಿ.ಟಿ 'ಮಳೆ ನೀರು ಹರಿಯುವ ಚರಂಡಿಗಳ ತಳ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಹಾಕಬಾರದು' ಎಂದು ಬಿಬಿಎಂಪಿಗೆ ತಾಕೀತು ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗಲೂ ಬಿಬಿಎಂಪಿ ತನ್ನ ರಸ್ತೆ ಬದಿಯ ಚರಂಡಿಗಳ ತಳಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಹಾಕುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಮಳೆ ನೀರು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕ. ಬೋರ್‌ವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀರು ಬತ್ತುವ ಮೂಲ ಕಾರಣ ಕೂಡ ಇದೇ. ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ನಿಯಮಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಊರು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕೋಟಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಕ್ಲೀನ್ ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮನ್ನು ಮೂರ್ಖತನದತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಬೃಹತ್ ಉದ್ಯಮದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಸರ್ಗದೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಜಿಸಿದ್ದಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಃ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೋದಾಗ ಅದು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಚಂದ ಕಾಣಬಹುದೇ ಹೊರತು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅದು ಕ್ಲೀನ್ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದ ಕೊಳಕೇ ಆಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in

